

Nr 3/2006, årgång 7

Redaktion:
Skommarvägen 3,
78350 Gustafs
Tel: 0243-25 39 00
Fax: 0243-24 00 28
info@hastmagazinet.com

Prenumeration:
Tel: 0243-25 39 00
395 kr/helår (tio
nummer). Tillägg i
utlandet.
Tel: 0243-25 39 00
info@hastmagazinet.com
Postgiro: 1040-5

Utgivare:
Peak Media AB
**Ansvarig utgivare
och chefredaktör:**
Robert Solin
Tel: 0705-37 96 30
robert@hastmagazinet.com

Faktaredaktör:
AnnaKarin Spjuth-Elvin
Tel: 0243-25 39 00
anna@hastmagazinet.com

VD/annonser/foto:
Per Elvin
Tel: 0243-25 39 00
per@hastmagazinet.com

**Fasta
medarbetare:**
Rolf Gildenlöw, fordon
Eva Eternell Hagen
Andreas Hagen, juridik
Johan Häggberg, islands-
häst

Cecilia Müller, foder/bete
Carin Wränge, forskning
Eftertryck, helt eller delvis,
tillåts icke utan utgivarens med-
givande. Insänt material ska
kunna publiceras elektroniskt.
För insänt, ej beställt
material, ansvaras ej.

Utgivningar:
Nr 6/2006:
annonsstopp 19/5,
i butik 20/6.
Nr 7/2006:
annonsstopp 21/7,
i butik 22/8.

Form, repro och tryck hos
Sörmlands Grafiska Quebecor,
Katrineholm. Inlagan tryckt på
miljövänligt klorfritt papper.

ISSN 1404-7322
Nätupplagan Hästmagazinet
Online uppdateras dagligen –
www.hastmagazinet.com

Välkommen till jobbet

Det vill vi hälsa ridsportförbundets nya kommunikationschef Marie Lundmark Hubertson. Det var på tiden att ridsportförbundet tog tag i kommunikationsfrågorna. I den bästa av världar ska rekryteringen leda till att förbundet äntligen får en marknadsavdelning värd namnet – något vi tjatat om i årtal – och att SvRF-styret får bättre stöd i hur kommunikation går till i en värld som i mångt och mycket är baserad på medier.

Men för att lyckas krävs mer än bara rätt person på rätt plats, vilket återstår att se om det är. För att lyckas fullt ut krävs fyra saker: tid, tålmod, ny-tänkande och strukturella förändringar inom förbundet.

Det tar tid att bygga upp långsiktiga och stora samarbeten med utomstående partners. Vi pratar inte om perspektiv på månader, snarare talar vi om år (plural) innan man kan förvänta sig full utdelning. Nu finns visserligen bättre plattformar än tidigare för tänkta partners, men det är inte nog.

Här kommer tålmodet in. SvRF har inte utmärkt sig av att vara en förlåtande och överseende organisation, och misslyckandena på marknads- sidan har närmast varit norm. Men både styrelse och andra intressenter inom förbundet måste visa tålmod, annars kommer inte heller denna "investering" att ge någon utdelning.

Sport och marknad är intimt förknippat. Det krävs nytänkande i tävlingsformer och tävlingsutbud. En vitaliserad allsvenska i detta lagidrotternas förlovade land, särskilda tävlingsformer som passar i TV och en ihopkoppling mellan den absoluta toppen och bredden är ett måste för fortsatt framgång.

Och för att åstadkomma det krävs strukturella förändringar inom förbundet. Ska marknadsdelen någon- sin kunna bli framgångsrik

krävs att den får reell inflytande i de sektioner och framför allt kommittéer som styr det sportsliga. Styrelse, sektion, kansli och kommittéer måste också lägga ner mycket tid på sportutveckling i bred bemärkelse. Om inte det fungerar, kommer inte svensk ridsports marknadspotential någonsin att förverkligas. Det finns ett bra läge just nu, men det krävs att alla inblandade förstår de komponenter som måste samverka för att sporten ska nå dit den vill.

Det för oss osökt in på ett problem som Gävle RS:s ridskolechef Leif Hall tar upp i en artikel i detta nummer. Banden mellan ridskola, tävlingsarrangörer och tävlingsryttare håller på att brytas. I Stockholmsområdet är den här trenden redan verklighet och den håller också på att ta över i många delar av landet. Det krävs att alla goda krafter samverkar för att bryta den här utvecklingen. Ett underskattat instrument är regelverket för klubbar och tävlingsreglementet. En möjlighet vore att elitlicenser endast fick utfärdas av vissa klubbar, som anordnar ett visst antal tävlingar på högre nivå. Det skulle skapa starkare band mellan arrangörer och tävlingsryttare. En annan sak att fundera på vore att göra det obligatoriskt att ha med lektionsekipage i division I och division II i allsvenskorna. Det skulle på ett enkelt sätt stärka banden mellan ridskola och tävling i varje klubb som vill vara med.

Som alltid skulle förändringarna stöta på stort motstånd i början. Förlorarna skulle bli klubbar utan ridskoleverksamhet och tävlingsanordnande, men vinnarna skulle bli ridsporten i sin helhet. Det är dags att ridsporten tar ett helhetsperspektiv på sin egen sportverksamhet.

Robert Solin,
chefredaktör

